

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Bakalářská práce Jitky Peškové **Poutě do Medžugorje a jejich vliv na prohloubení duchovního života laiků**, předložená v rámci studia oboru Pastorační asistence, sestává z pěti kapitol, úvodu a závěru, pramenů a literatury, seznamu použitých biblických zkratk a seznamu příloh. Rozčlenění je transparentní a zřetelně odráží vnitřní kontinuitu práce.

První kapitola představuje obecný vzhled do tématu poutí obecně i poutí mariánských jako takových. Její těžiště spočívá v tom, že autorka formuluje význam poutí pro fenomén náboženství přímo v ekumenickém kontextu a tím získává východisko pro fenomenologickou reflexi poutního místa Medžugorje v kapitolách třetí až páté. Ve druhé kapitole se autorka soustřeďuje na vlastní fenomén mariánské úcty, která je i ve své dějinné ambivalentnosti, v textu přiznané, nepopíratelnou součástí křesťanské tradice a bezprostředním přístupovým mostem k událostem v Medžugorji. Třetí kapitola se zabývá poutním mariánským místem Medžugorje a jejími hlavními představiteli, vizionáři, v kontextu pravd křesťanské víry. Autorka si i přes zjevnou vnitřní zaangažovanost na tématu zachovává určitou míru kritického odstupu a jako korelativ k nadšenému přitakání fenoménu Medžugorje zde reflektuje vývoj církevního stanoviska, které je v této záležitosti stále velmi opatrné. V této části práce uplatňuje Pešková pro přístup k dané problematice základní modelové kritérium: mariánská zjevení musejí být kristocentrická, tedy vposledku vedoucí k prohloubení pravověrně křesťanské víry. Ve čtvrté kapitole se pozornost zaměřuje na obsah předkládaných zjevení, tedy na poselství Panny Marie celému světu tak, jak to chápou sami vizionáři i příjemci těchto poselství. Pět hlavních proklamovaných okruhů zasazuje autorka do kontextu křesťanské víry a komparativně dochází k závěru, že ve své podstatě tyto nepřinášejí žádné zásadní novosti, nýbrž prohlubují stávající nauku církve. Poslední kapitolu pokládá sama autorka za vyvrcholení své práce (závěr, s. 42), protože se zde zabývá vlivem poutí, primárně pak medžugorské poutě, na duchovní život věřících. Práce přechází z fenomenologické polohy definitivně do polohy spirituální, jež zřejmě nejlépe rezonuje s původním záměrem. Tato kapitola obsahuje nejvýraznější performativní prvky, jejichž cílem je apelovat na člověka a vybízet jej k proměně.

Určité apologetické ladění se ovšem více či méně latentně projevuje v průběhu celého textu práce vždy, když se autorka „zapomněla“ a bez přechodu přecházela z epistemologické roviny fenomenologické analýzy do roviny vyznání („*V období osvícenství a následně reforem císaře Josefa II. došlo koncem 18. století ke stagnaci v důsledku zákazu poutí. Opětovné oživení mariánské úcty podnítilo vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie v roce 1854. Tomu v roce 1830 předcházelo zjevení Panny Marie Kateřině Labouré, od které Matka Boží žádala, aby byla zobrazena na „záračné medailce“. Díky ní se dějí četná obrácení.*“ s. 19). Přesto platí, že jako celek představuje práce souvislý, dobře strukturovaný text, který je co do formy a obsahu relativně vyvážený a přiměřený a který se neodchyluje od vytyčeného cíle. Jazyková stránka, zejména stylistická adekvátnost práce odpovídá i při jisté míře kolísavosti či neobratnosti požadavkům kladeným na tento stupeň kvalifikační práce, množství bibliografie a zpracování pramenů je rovněž dostatečné. Záměr práce byl naplněn a bylo jej dosaženo odpovídajícími metodickými prostředky. Předložená bakalářská práce splňuje po formální i obsahové stránce požadované standardy a z tohoto důvodu ji **doporučuji** k obhajobě.

V Českých Budějovicích, dne 10. 5. 2012

Katedra systematické teologie
Mgr. Lucie Kolářová, Dr.theol.

Lucie Kolářová